

РЕШЕНИЕ

№ 10174

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **12691** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 244, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е въз основа на Решение № 13468/11.12.2024 г., постановено по адм. д. № 9533/2024 г. по описа на ВАС, VII отделение, с което основание чл. 244, ал. 2 АПК е отменено влязло в сила решение № 8335 от 12.06.2024 г. по адм.д. №2743/2024 г. на Административен съд София - град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Първоначалното съдебно производство е образувано по жалба на К. Х. Х. чрез адв. А. А. Х. /САК/ срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП с №24-4332-001047/22.02.2024г., издадена от И. В. Й. на длъжност Полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания и чл. 171, т. 2а, буква „а“ ЗДвП е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС –л.а. Тойота Корола с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за 6 месеца, като са отнети 2бр. рег. табели [рег.номер на МПС] . С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна и присъждане на разноски.

В съдебно заседание и в депозираните писмени бележки, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и излага подробни съображения касателно релевираните основания за отмяна.

Ответникът не е заявил становище по основателността на оспорването.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед №24-4332-001047/22.02.2024г. на К. Х. Х. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на собственото му МПС Тойота Корола с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца, като са отнети два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС]. В заповедта е посочено, че К. Х. Х. е собственик на лек автомобил Тойота Корола с табели рег. [рег.номер на МПС], чието МПС е управлявано от Р. А. Ш. на 19.09.2024 г. около 21:19 ч. в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]. При извършена проверка водачът не представил СУМПС, тъй като бил лишен от право да управлява МПС по административен ред, за което му е съставен АУАН серия GAN№1097195/19.02.2024 г.

По делото е приложена административнонаказателна преписка по издадената ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022 г. срещу Р. А. Ш. с ЕГН [ЕГН], а именно: АУАН №566502 от 27.01.2022 г. (л.33), съгласно който Ш. като водач на л.а. М. С500 4 М. при описаните в акта обстоятелства е нарушил чл.174, ал.3, пр.2 ЗДвП, като са иззети СУМПС[ЕИК], СРМПС и 2 бр. рег табели. Въз основа на АУАН са издадени: ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г. (л.34), с която за нарушение на чл.171, т.1, б."б" ЗДвП на Р. Ш. е наложена ПАМ-временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца и ЗППАМ №22-4332-000621/27.01.2022г. (л.35), с която за нарушение на чл.171, т.2а, б."б" ЗДвП на Р. Ш. е наложена ПАМ - прекратяване регистрация на МПС с табели с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и на основание чл.172, ал.2, т.3 ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част II. Издадено е Наказателно постановление №22-4332-001209/17.02.2022г. (л.32), с което за нарушение на чл.174, ал.3 пр.2 ЗДвП на Р. Ш. е наложено наказание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП - глоба в размер на 2000лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца. Наказателното постановление е връчено по чл.58, ал.2 ЗАНН на 07.08.2023г. и е влязло в сила на 22.08.2023г., съгласно направеното от ОПШ отбелязване.

В производството по чл. 237 АПК пред ВАС жалбоподателят е представил решение № 2637 от 04.06.2024 г., постановено по нахд № 4118/24 г. по описа на СРС, инкорпорирано в протокол от о.с.з. от 04.06.2024 г. Предмет на контрол по делото е била заповед за задържане на лице с рег. № 22823-177/19.02.2024 г., издадена по отношение на Р. А. Ш.. Софийският районен съд е приел, че не е било налице никое от посочените в чл. 72 ЗМВР основания за задържане. СРС е обосновал извод, че по отношение на лицето е имало приложена ПАМ и наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца" с наказателно постановление №224332-001209, като наказанието е започнало да тече с отнемането на СУМПС, а именно 27.01.2022 г. и е изтекло на 28.01.2024 г., т.е. към момента на издаване на заповедта за задържане - 19.02.2024 г., по отношение на Ш. не е действало наказанието „лишаване от право да управлява МПС“. Това обстоятелство е послужило като основание ВАС да отмени влязлото в сила решение на АССГ и да върне делото за ново разглеждане.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т.1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях

длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи – арг. от чл. 165, ал. 1 ЗДвП.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед рег. № 513з-6400/07.07.2023г. на директора на СДВР /л.22/ и заповед № 513з-8640/28.11.2019 г. (л.21).

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

По делото безспорно се установява, че по отношение на Р. А. Ш. е приложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца. Преди изтичането на тези 18 месеца е влязло в сила НП №22-4332-001209/17.02.2022г. (л.32), с което за същото деяние, съставляващо нарушение на чл.174, ал.3 пр.2 ЗДвП, на Р. Ш. е наложено наказание чл.174, ал.3, пр.2 ЗДвП - глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца.

Редът за издаване и отнемане на СУМПС е регламентиран в Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина Наредба № I-157/Наредбата), в чиито чл. 20 е предвидено, че отнемане на СУМПС се извършва въз основа на влезли в сила НП, решения или присъди, с които е наложено наказание „лишаване от право да се управлява МПС“ или наложена принудителна административна мярка за временно отнемане на СУМПС. Аналогично е предписанието на чл. 190 ЗДвП. Съгласно чл. 190, ал. 2 ЗДвП наказанието „лишаване от право да се управлява моторно превозно средство“ тече от датата на изземването на свидетелството за управление. Това в случая е сторено на 27.01.2022 г. с издаване на ЗППАМ №22-4332-000620/27.01.2022г., с която е отнето СУМПС №[ЕИК]. Предвиденият 18 месечен срок изтича на 27.09.2023 г. Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП се прилагат за не повече от 18 месеца, като е предвидено и основание, по силата на което ПАМ може да се прекрати, а именно с решаване на въпроса за отговорността му. Този въпрос е решен с влизането в сила на 22.08.2023 г. на НП № №22-4332-001209/17.02.2022г., с което на Ш. е наложено административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за същото деяние. От горното и при приложение на нормата на чл. 190, ал. 2 ЗДвП, следва да се направи извод, че по отношение на нарушението, съставляващо основание за издаване на ПАМ и на НП, наложеното наказание е започнало да тече с отнемане на СУМПС на 27.01.2022 г. и е изтекло на 27.01.2024 г. В този смисъл е напр. решение № 1531 от 18.02.2005 г. по адм. д. № 7145/2004 г., V отд. на ВАС.

Нарушението, за което е приложена ПАМ по отношение на жалбоподателя в

настоящото производство, се твърди да е извършено на 19.02.2024 г., т.е. след изтичане на срока на изтърпяване на наказанието лишаване от право да управлява МПС. От това следва, че не е налице материалноправната предпоставка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП – автомобилът на жалбоподателя да е управляван от лице, което е лишено от право да управлява МПС по административен ред. Действително водачът Ш. е бил наказан с такова наказание, но то е изтърпяно на 27.01.2024 г. и към 19.02.2024 г. Ш. не е лице, лишено от право да управлява МПС по административен ред.

Горното обуславя извод за незаконосъобразност на процесната заповед, поради което е дължима отмяната ѝ.

С оглед изхода на спора, основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съобразно представения списък /л. 13/ – в размер на 1 030 лв. за производството по отмяна пред ВАС, съобразно т.4 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС, според която разноските, направени от молителя в производство по отмяна на влязло в сила съдебно решение, когато молбата е уважена, се присъждат с решението по съществуващото на спора; както и 760 лв., направени в производството по адм. д. № 2743/2024 г. по описа на АССГ, тъй като с решението, с което е уважена молба за отмяна, е възстановена висящността на спора с оглед връщане на делото за ново разглеждане, поради което направените в производството по адм. д. № 2743/2024 г. разноски следва да се разгледат като направени в настоящото такова. Така общият размер на разноските, които следва да се присъдят на жалбоподателя е 1 790 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Х. Х. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП с №24-4332-001047/22.02.2024г., издадена от Полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която на основание чл. 22 ЗАНН и чл.171, т.2а, буква „а“ ЗДвП е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС –л.а. Тойота Корола с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. Х. Х., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 1 790 лв., представляващо разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: